

گروه بازارها و ابزارهای مالی
اداره امور بین الملل

بررسی و معرفی شماره شناسایی بین المللی اوراق بهادار

و شناسه طبقه بندی ابزارهای مالی

فرهاد مرسلی
بهنام شیرخوان
طاهره سیفی

سازمان بورس و اوراق بهادار

مرکز پژوهش، توسعه و مطالعات اسلامی

گروه بازارها و ابزارهای مالی

عنوان: بررسی و معرفی شماره شناسایی بین المللی اوراق بهادار و شناسه طبقه بندی ابزارهای مالی

نویسنده: فرهاد مرسلی، بهنام شیرخوان، طاهره سیفی

کد گزارش: ۲۰۲۰-۰۴-۹۹

تاریخ گزارش: خرداد ۹۹

این اثر طی همکاری بین اداره بین الملل مدیریت روابط عمومی و امور بین الملل سازمان بورس و گروه بازارها و ابزارهای مالی مرکز پژوهش، توسعه و مطالعات اسلامی تهیه شده و مباحث و نظرات ارائه شده در آن صرفاً نظرات و بررسی های صورت گرفته توسط کارشناسان و پژوهشگران این دو اداره می باشد نه نظرات رسمی سازمان بورس و اوراق بهادار.

فهرست:

۲.....	چکیده
۳.....	مقدمه
۴.....	تاریخچه <i>CFI</i> و <i>ISIN</i>
۴.....	مسئول صدور شناسه ها
۵.....	کاربردهای شناسه <i>CFI</i> و <i>ISIN</i>
۵.....	ساختار و مفهوم شناسه های <i>CFI</i> و <i>ISIN</i>
۶.....	سازمان های درخواست کننده شماره شناسایی بین المللی اوراق بهادار:
۷.....	نحوه اخذ شناسه ها
۷.....	کدام بورسها در دنیا، این استاندارد را مورد استفاده قرار می دهند؟
۸.....	چرا بازار سرمایه کشور باید به دنبال اخذ این شناسه باشد؟

بررسی و معرفی شماره شناسایی بین المللی اوراق بهادار و شناسه طبقه بندی ابزارهای مالی

فرهاد مرسلی، بهنام شیرخوان و طاهره سیفی

چکیده:

نیاز به یک شناسه واحد بین المللی جهت شناسایی محصولات در بازار از جمله بازار سرمایه با توجه به گسترش سریع تجارت در سراسر دنیا احساس می شود. وجود شناسه ای واحد باعث می شود تا تمامی فعالان در حوزه های مختلف متوجه اقدامات خود بوده و با دانش و آگاهی بصری در آن حوزه خاص فعالیت نمایند. وجود چنین شناسه ای در بازار اوراق بهادار در تمامی کشورها با توجه به اتصال بازارهای سرمایه و امکان سرمایه گذاری در بورس های دنیا برای همه کشورها به نظر لازم است و می توان گفت شماره شناسایی بین المللی اوراق بهادار¹ (ISIN) و همچنین شناسه طبقه بندی ابزارهای مالی² (CFI) با این اهداف به وجود آمده اند. این شناسه ها تقریباً در اکثر بورس های دنیا مورد استفاده می باشند و به دلیل یکپارچه بودن وجود آنها از سردرگمی سرمایه گذاران جلوگیری می کنند. این شناسه ها در اکثر بازارهای مالی کاربرد دارند. این گزارش نگاهی کوتاه به موضوع شماره شناسایی بین المللی اوراق بهادار و شناسه طبقه بندی ابزارهای مالی، پیدایش، عملکرد، ساختار و موارد کاربرد آنها دارد.

کلمات کلیدی: شناسه بین المللی اوراق بهادار، شناسه طبقه بندی ابزارهای مالی، ایزو

¹ International Securities Identification Number (ISIN)

² Classification of Financial Instruments (CFI)

مقدمه

با گسترش سریع تجارت بین‌المللی، نیاز به یک شماره شناسایی بین‌المللی اوراق بهادار (ISIN) احساس شد. در زمان انتشار اولین نسخه از این استاندارد بین‌المللی، هیچ سیستم شماره‌گذاری در سطح بین‌المللی وجود نداشت. کشورهایی با بازار سرمایه توسعه یافته، اوراق بهادار را با استفاده از یک کد (نماد) داخلی شناسایی می‌کنند که در خارج از آن کشور و معاملات فرامرزی آن کد اعتباری ندارد. از این رو به نظر می‌رسد ارائه یک سیستم شماره‌گذاری بین‌المللی که منجر به ایجاد زبانی مشترک و واحد میان بازارهای مختلف دنیا خواهد شد، آثار قابل توجهی در معاملات بین‌المللی اوراق بهادار داشته و این معاملات را تسهیل و پشتیبانی می‌کند. چنین سیستمی توسط این استاندارد بین‌المللی^۱ (ISIN) ارائه شده است.

بدین ترتیب شماره شناسایی بین‌المللی اوراق بهادار (ISIN) بخشی از استاندارد ISO 6166^۲ بوده که با هدف شناسایی اوراق بهادار و ابزارهای مالی به وجود آمده است. در واقع این شناسه، کدی است که به اوراق بهادار قابل معامله در سطح بین‌المللی هویت و شناسه مشخص و واحد می‌بخشد. هدف از ساخت این استاندارد بین‌المللی، ایجاد سیستمی بوده که به راحتی در سطح بین‌المللی قابل کاربرد باشد و یک شبکه اطلاعاتی را ایجاد نماید که تضمین کند اطلاعات مورد نیاز در رابطه با معاملات بین‌المللی اوراق بهادار، بلافاصله در سرتاسر جهان قابل دسترسی خواهد بود. این شناسه، در تمامی بازارهای پیشروی جهانی در فرآیندهای تسویه^۳ و متولی‌گری^۴ حساب مورد استفاده قرار می‌گیرد. ذکر این نکته ضروری به نظر می‌رسد که ISIN به خودی خود اعتبار گواهینامه‌های ابزارهای مالی، مشروعیت معاملات مالی یا توانایی مالی ناشر برای انجام تعهدات خود را تضمین نمی‌کند.

علاوه بر این، به غیر از ایجاد و معرفی شناسه ISIN، انجمن نهادهای شماره‌گذاری ملی^۵ (ANNA) کد طبقه‌بندی ابزارهای مالی (CIF) بر اساس استاندارد ISO 10962^۶ اختصاص می‌دهد که به طور خلاصه ویژگی‌های اصلی یک ابزار مالی را در زمان انتشار آن تعریف می‌کند که معمولاً این کد در طول عمر ابزار مالی تغییر نمی‌کند. این شناسه از ۶ حرف و عدد تشکیل شده است که بین ابزارهای مالی و اوراق بهادار بر اساس ویژگی آنها تمایز ایجاد می‌کند.

به طور کلی می‌توان اظهار داشت که هدف نهایی کدهای ISIN و CFI در واقع استانداردسازی اوراق بهادار و سایر ابزارهای مالی از طریق یک سیستم واحد و یک طبقه‌بندی یکنواخت است. به عنوان یک قاعده کلی باید اظهار داشت که هر یک از کدهای اختصاص یافته ISIN برای اوراق بهادار و یا CFI برای انواع ابزار مالی، هرگز نباید دوبار مورد استفاده قرار گیرند. البته ممکن است شرایط خاصی (به عنوان مثال تغییر در ویژگی‌های صندوق سرمایه‌گذاری مشترک) به وجود آید که یک ابزار مالی بتواند CFI جدیدی دریافت نماید اما شناسه ISIN آن یکسان باشد.

^۱ International Standard

^۲ ایزو ۶۱۶۶ ساختار یک شماره شناسایی بین‌المللی اوراق بهادار (ISIN) را تعریف می‌کند.

^۳ Clearing

^۴ Custodianship

^۵ Association of National Numbering Agencies (ANNA)

^۶ ایزو ۱۰۹۶۲ ساختار و قالب طبقه‌بندی ابزارهای مالی مصوب سازمان بین‌المللی استاندارد را تعریف می‌کند.

تاریخچه *ISIN* و *CFI*

پذیرش و بکارگیری گسترده شماره شناسایی بین‌المللی اوراق بهادار تقریباً در تمامی کشورها امکان پردازش مستقیم جهانی^۱ (*GSTP*) را که فرآیند الکترونیکی تسویه پایاپای حساب‌های تجاری است، فراهم می‌کند. شماره شناسایی بین‌المللی اوراق بهادار به منظور پیگیری منابع مؤسسات سرمایه‌گذاری در قالبی سازگار در بازارهای جهانی استفاده می‌شوند.

ISIN برای اولین بار در سال ۱۹۸۱ در بیشتر کشورها مورد استفاده قرار گرفت، اما تا سال ۱۹۸۹ استقبال گسترده‌ای از آن صورت نگرفت. در این سال بود که کشورهای عضو^۲ *G20* پذیرش این شناسه را توصیه کردند و یکسال بعد این شناسه توسط سازمان جهانی استانداردسازی^۳ *ISO* مورد تأیید قرار گرفت. در سال ۱۹۹۴ مکانیسم دسترسی جهانی *ISIN* به منظور تبادل الکترونیکی اطلاعات در مناطق مختلف از طریق یک فرآیند تبادل اطلاعات دیجیتالی به نام *GIAM-2*^۴ به مرحله اجرایی درآمد.

از سوی دیگر، در رابطه با شناسه طبقه‌بندی ابزارهای مالی (*CFI*)، استاندارد *ISO10962* در ابتدا در سال ۱۹۹۷ و با عنوان *ISO10962:1997* پذیرفته شد. اولین بازنگری در سال ۲۰۰۱ منتشر شد که عنوان آن *ISO10962:2001* بود. در سال ۲۰۰۶، گروه پروتکل *FLX*^۵ پیشنهادی را برای تغییر استاندارد برای همفکری ارائه کرد. آخرین نسخه پذیرفته شده در سال ۲۰۱۵، با عنوان *ISO10962:2015* تأیید شد و در نهایت آخرین بازنگری این نسخه در آوریل ۲۰۱۹ انجام شده که نام آن را *ISO/DIS 10962* نهادند.

مسئول صدور شناسه‌ها

مسئولیت صدور شماره شناسه بین‌المللی اوراق بهادار، آژانس ملی شماره گذاری^۶ (*NNA*) هر کشور می‌باشد. در ایالات متحده این امر توسط کمیته روش‌های شناسایی اوراق بهادار^۷ (*CUSIP*) که در سال ۱۹۶۴ تأسیس گردید، صورت می‌پذیرد. در ایران این شناسه قاعده‌تاً باید توسط شرکت مدیریت فناوری بورس تهران صادر گردد.

چنانچه پیشتر اشاره گردید مسئولیت صدور شناسه طبقه‌بندی ابزارهای مالی (*CFI*) بر عهده انجمن نهادهای شماره گذاری ملی (*ANNA*) می‌باشد.

^۱ Global Straight-Through Processing (*GSTP*)

^۲ گروه ۲۰ یا گروه بیست اقتصاد بزرگ گروهی متشکل از وزرای اقتصاد (دارائی) و مسولان بانک‌های مرکزی بیست اقتصاد برتر دنیا است. گروه ۲۰ متشکل از قدرتمندترین کشورهای جهان در زمینه اقتصاد است که در مجموع ۸۵ درصد کل اقتصاد جهانی و دو سوم جمعیت جهان را در بر دارند.

^۳ International Organization for Standardization (*ISO*)

^۴ *GIAM-2*: مکانیسم دسترسی شناسه بین‌المللی اوراق بهادار (*Global ISIN Access Mechanism*) که در ویرایش دوم آن این دسترسی از طریق لوح فشرده و فناوری‌های اینترنتی امکان پذیر شد.

^۵ پروتکل *FIX*: پروتکل اطلاعات مالی (*Financial Information Exchange*) پروتکل ارتباطات الکترونیکی است که در سال ۱۹۹۲ برای تبادل اطلاعات بین‌المللی در زمان واقعی بین‌المللی در رابطه با معاملات اوراق بهادار و بازار آغاز شد.

^۶ National Numbering Agency (*NNA*)

^۷ Committee on Uniform Security Identification Procedures (*CUSIP*)

^۸ کمیته روش‌های شناسایی اوراق بهادار (*CUSIP*) در راستای بهبود استانداردهای صنعت خدمات مالی ایالات متحده ایجاد شده است. شناسه *CUSIP* بیشترین ابزارهای مالی را شناسایی می‌کند که فقط مخصوص کشورهای آمریکای شمالی می‌باشد. مانند: سهام کلیه شرکت‌های ثبت شده ایالات متحده و کانادا، اوراق تجاری و اوراق قرضه دولتی و شهری ایالات متحده.

کاربردهای شناسه *ISIN* و *CFI*

در طی ۴۰ سال گذشته، شماره شناسایی بین المللی اوراق بهادار (*ISIN*) به عنوان روشی محبوب و برتر برای شناسایی اوراق بهادار در تمامی کشورها محسوب می شود. شناسه بین المللی شناسایی اوراق بهادار دقیقاً همان چیزی است که نامش آن را توصیف می کند. یک شماره شناسایی اوراق بهادار به صورت کد که هنگام معامله، خرید یا فروش اوراق بهادار در سراسر جهان، می توانند در رفع اختلافات بین نمادهای بورسی یا صرافی ها یا بستر معاملاتی به هنگام شناسایی صحیح امنیتی، نقش فعال و مورد نیاز خود را ایفا کنند. هدف از شماره شناسایی بین المللی اوراق بهادار هویت بخشی و یکپارچه سازی اوراق بهادار است تا ویژگی های اوراق بهادار از جمله ویژگی ذاتی، مشروعیت و یا فرآیند جابجایی آن پنهان نماند.

از سوی دیگر، طبقه بندی ابزارهای مالی و شناسایی ماهیت آنها یکی از مهمترین مراحل در تهیه و ارائه آمارهای مالی و پولی است. کاربرد اصلی شناسه طبقه بندی ابزارهای مالی (*CFI*)، تهیه اطلاعات فراگیر و جامع است که امکان مقایسه میان کشورها یا یکدیگر را فراهم می آورد و از ایجاد یک زبان مشترک میان کشورها می توان اطمینان حاصل نمود. این شناسه استاندارد را برای شناسایی ابزارها و ویژگی های اصلی آنها در سطوح بالا فراهم می کند. از سوی دیگر *CFI* خصوصیات ذاتی ابزار مالی، که مستقل از اسامی یا کنوانسیون های یک کشور یا مؤسسه مالی خاص باشد را ارائه می کند. همچنین هدف شناسه *CFI*، ساده سازی ارتباط الکترونیکی بین طرفین معامله، بهبود درک ویژگی های ابزارهای مالی برای سرمایه گذاران و مجوز برای گروه بندی اوراق بهادار به شیوه ای مداوم به منظور گزارش دهی و طبقه بندی می باشد.

در واقع *ISO 10962*، طبقه بندی ابزارهای مالی را ارائه نمود تا نگرانی های جامعه مالی در مورد کسب اطلاعات در بازار سرمایه و عدم توانایی در گروه بندی اوراق بهادار به شیوه ای متداول را مرتفع نماید.

ساختار و مفهوم شناسه های *ISIN* و *CFI*

شناسه بین المللی اوراق بهادار (*ISIN*): این شناسه در مجموع از ۱۲ کاراکتر تشکیل شده که شامل حروف و اعدادی است که ساختار آن به شرح ذیل است:

- دو حرف ابتدایی این شناسه مربوط به کد کشور می باشد که با استاندارد بین المللی *ISO3166* مطابقت دارد.
- ۹ حرف بعدی اعداد پایه هستند، که می تواند شامل اعداد ملی باشند. ساختار و اندازه این اعداد توسط *NNA* هر کشور تعیین می شود.
- حرف آخر یک رقم بررسی است.

برای ادراک بیشتر نحوه شماره گذاری این شناسه به مثال زیر توجه فرمائید:

شماره شناسایی بین المللی اوراق بهادار شرکت اپل *US0378331005* می باشد که گسترش یافته شناسه کمیته روش های شناسایی اوراق بهادار (*CUSIP*) به شماره ۰۳۷۸۳۳۱۰۰ است که در سال ۱۹۷۰ میلادی ثبت شده است. *US* در ابتدای این

^۱ اینو ۳۱۶۶ استاندارد است که توسط سازمان بین المللی استاندارد سازی تدوین شده است. هدف این استاندارد تخصیص کدی منحصر به فرد به هر کشور، مناطق جغرافیایی مهم و زیرمجموعه های آنها (مانند استان و ایالت) است.

شناسه مربوط به کشور شرکت دریافت کننده شناسه یعنی ایالات متحده آمریکا است. حرف آخر هم رقم شناسایی است که از طریق الگوریتم لان^۱ محاسبه و درج شده است.

شناسه طبقه بندی ابزارهای مالی (CFI): به طور کلی CFI ویژگی‌هایی را بیان می‌کند که هنگام صدور یک ابزار مالی تعریف می‌شود و برای همیشه و بدون تغییر باقی می‌ماند. این کد از شش حرف الفبا و عدد تشکیل شده است که بین ابزارهای مالی و اوراق بهادار بر اساس ویژگی‌های آنها تمایز ایجاد می‌کند.

- اولین حرف بیانگر این است که ابزار به کدام دسته تعلق دارد: سهام، اوراق قرضه، وارانته یا حق تقدم، اختیار معامله، قرارداد آتی و یا غیره؛
- حرف دوم به گروه‌های خاص در هر دسته اشاره دارد. برای مثال زیر مجموعه گروه سهام شامل سهام عادی، سهام ممتاز، واحد صندوق‌ها و غیره می‌باشد. همچنین می‌توان برای زیر مجموعه ابزارهای بدهی، اوراق قرضه، اوراق قرضه قابل تبدیل، ابزارهای بازار پول و غیره نیز از آن استفاده نمود.
- چهار رقم بعدی به ویژگی اصلی گروه‌ها اشاره دارد. برای مثال، در مورد سهام می‌توان به «دارای» حق رأی و یا «بدون» آن، محدودیت‌های خاص، وضعیت پرداخت سود سهام و غیره و در مورد اوراق بدهی به نوع بهره (ثابت یا متغیر)، ضمانت، نوع سررسید و غیره اشاره نمود.

به منظور درک بهتر این شناسه مثال‌های زیر را در نظر بگیرید:

- *ESNTPB is Equities/Shares/Non-voting/Restrictions/Partly paid/Bearer*
- *ESXXXX is Equities/Shares (no more details)*
- *OPASPS is Options/Put/American/Stock/Physical/Standard*
- *FFLXXX is Futures/Financial/Index*
- *FXXXXX is Futures (no more details)*
- *RWXXXX is Rights/Warrant (no more details)*

سازمان‌های درخواست کننده شماره شناسایی بین المللی اوراق بهادار

در حال حاضر شماره شناسایی بین المللی اوراق بهادار در بازارهای مالی دنیا مورد استفاده قرار گرفته و سازمان بین‌المللی استانداردسازی ISO6166 ساختار ISIN را تعریف نموده است. ISIN در زمان صدور یا زمانی که ابزارهای مالی معامله می‌شوند، تعیین می‌شود. ناشر یا واسطه مالی، در روند انتشار اسناد مالی از کدهای شناسایی ISIN استفاده می‌کند. این شناسه برای ابزارهای مالی مختلف از جمله، سهام، اوراق قرضه، ضمانت‌نامه‌ها، وام‌های سندیکایی، قراردادهای مشتقه، اختیار سهام، اوراق خزانه، انواع صندوق، حق تقدم، اختیار معامله و قرارداد آتی و بسیاری دیگر کاربرد دارد. در واقع، بیشترین تقاضا برای دریافت شناسه مربوط به سهام و یا اوراق قرضه است. شرکت‌هایی که اقدام به انتشار اوراق قرضه میان‌مدت یا کوتاه‌مدت می‌کنند، به طور معمول به دنبال اخذ

^۱ الگوریتم لان یا فرمول لان، که به الگوریتم "پیمانه ۱۰" نیز مشهور است، یک فرمول ساده برای درستی یابی تعداد زیادی شماره شناسایی است. مانند شماره کارت‌های اعتباری، شماره‌های IMBI و شماره ملی. در واقع این روش برای حفاظت در برابر خطاهای تصادفی می‌باشد نه حملات عمدی. بسیاری از شماره‌های کارت‌های اعتباری و شناسه‌های دولتی از این روش برای متمایز کردن شماره‌های معتبر از هر جایگزین نامعتبری از اعداد استفاده می‌شود.

شناسه خواهند بود، به خصوص اگر این پیشنهادات طبق قانون^۱ A144 یا مقررات S^۲ (Reg S) یا اوراق قرضه بین‌المللی باشد. همچنین شرکت‌ها و نهادهای زیر می‌توانند در راستای اهداف عملیاتی خود، برای ابزارهای مالی خود که پیشتر صادر شده بودند، درخواست صدور شناسه ISIN نمایند: انجمن‌های شماره‌گذاری ملی سایر کشورها؛ بانک‌ها و واسطه‌های مالی، شرکت‌های سرمایه‌گذاری، شرکت‌های مدیریت CIU^۳، شرکت‌های سرمایه‌گذاری با سرمایه متغیر^۴ و شرکت‌های بیمه، شرکت‌هایی که بازارهای بازارهای تنظیم شده را اداره می‌کنند؛ شرکت‌هایی که سیستم‌های سپرده‌گذاری، ضمانت، سیستم‌های خدمات تصفیه و تسویه مرکزی را برای معاملات مربوط به ابزارهای مالی مدیریت می‌کنند.

نحوه اخذ این شناسه‌ها

برای ثبت نام و دریافت شناسه باید از طریق وبسایت سازمان شماره شناسایی بین‌المللی اوراق بهادار به نشانی isin.org اقدام شود. ثبت شناسه برای اوراق بدهی یا سهام، صندوق‌های سرمایه‌گذاری، صندوق پوششی ریسک، صندوق‌های سرمایه‌گذاری مشترک، صندوق‌های خاص، شرکت‌های دولتی و شرکت‌های خصوصی در سراسر دنیا رایج است.

معمولاً دریافت شناسه بین یک ساعت تا یک روزی کاری به طول می‌انجامد. اما بسته به شرایط سازمان درخواست دهنده این مدت حتی ممکن است به یک هفته زمان نیاز داشته باشد.

اشخاصی که با شرکت درخواست کننده شناسه همکاری می‌کنند، می‌توانند شناسه را برای شخص ثالث یا شرکت مورد نظر تقاضا کنند.

لازم به توضیح است شرکت یا مؤسسه درخواست کننده (متقاضی) کد ISIN موظف است از صحت اطلاعات ارائه شده در درخواست خود اطمینان حاصل نماید و تضمین دهد که در صورت بروز خطا، آن را بروزرسانی و یا اصلاح کند. همچنین ضمانت می‌دهد که اسناد و مدارک مورد نیاز برای تعیین کد را ارسال نماید.

کدام بورس‌ها در دنیا، این استاندارد را مورد استفاده قرار می‌دهند؟

به نظر می‌رسد باتوجه به اتصال بورس‌های دنیا و یکپارچگی و قابلیت معامله سهام شرکت‌های مختلف در بورس‌های دنیا و موضوع پذیرش چندگانه و دوگانه، تمامی بورس‌های بین‌المللی از این شناسه (ISIN) استفاده می‌کنند. به عنوان مثال در آسیا بورس‌های سیدنی استرالیا، شنژن چین، کوالالمپور مالزی، توکیو ژاپن، کره جنوبی، لاهور پاکستان، تایوان، بیرون لبنان و ...، در اروپا بورس‌های زاگرب کرواسی، هلسینکی فنلاند، پاریس فرانسه، فرانکفورت آلمان، ایتالیا، مادرید اسپانیا، سوئیس، و ...، در آفریقا بورس معاملات آتی آفریقای جنوبی، در آمریکای شمالی بورس‌های مونترال کانادا، نورتو کانادا، نیویورک آمریکا، شیکاگو آمریکا،

^۱ کمیسیون بورس و اوراق بهادار در معاملات اوراق بهادار خصوصی محدودیتی ایجاد کرده است که سرمایه گذاران از طریق مؤسسات واجد شرایط، معامله ای با محدودیت دوره‌های نگهداری کوتاه، شش ماه یا یک سال و نه دوره عادی دو ساله انجام دهند.

^۲ این قانون شرکت‌های آمریکایی را قادر می‌سازد تا با شرکت‌های بین‌المللی (غیر آمریکایی)، جهت جمع آوری سرمایه در خارج از کشور آمریکا اقدام نمایند.

^۳ Collective Investment Undertakings Management Firms

^۴ open-ended investment firms (SICAV)

فیلا دلفیا آمریکا و ... و در آمریکای جنوبی بورس‌های الکترونیک شیلی، سانتیاگو شیلی، بوگوتا کلمبیا، کاراکاس ونزوئلا، ترینیداد و توباگو و ... این استاندارد را مورد استفاده قرار می‌دهند.

چرا بازار سرمایه کشور ایران باید به دنبال اخذ این شناسه باشد؟

از آنجایی که یکی از برنامه‌های مهم بازار سرمایه ایران، که در برنامه استراتژی تمامی ارکان بازار سرمایه از جمله سازمان بورس آمده است، بین‌المللی شدن و اتصال به بازارهای مالی جهانی می‌باشد، لذا جهت برقراری این ارتباط جهانی و ایجاد بستر قانونی جهت انجام معاملات سهام شرکت‌های ایرانی در بورس‌های دنیا و بالعکس، به نظر می‌رسد اخذ شماره شناسه اوراق بهادار و شماره طبقه‌بندی ابزار مالی الزامی می‌باشد.

برای ایجاد ارتباط مستمر و کارآمد بین‌المللی، اخذ شماره شناسایی بین‌المللی اوراق بهادار تنها یکی از اقدامات متعدد و لازم برای ایجاد یک بازار سرمایه بین‌المللی می‌باشد که مستلزم یکپارچگی و هماهنگی برنامه‌های مدون بین‌المللی در کل بازار سرمایه و همچنین فراهم‌سازی بسترها و زیرساخت‌های قانونی و فنی می‌باشد.

در اکثر مواقع در حین برگزاری جلسات با سرمایه‌گذاران خارجی، آن دسته از شرکت‌ها که سرمایه‌گذار فعلی در بازار سرمایه ایران هستند از نبود زبان مشترک در گزارشات در خصوص نمادهای بورسی انتقاداتی وارد می‌کنند. با استفاده از این شناسه‌ها به نظر می‌رسد سرمایه‌گذاران خارجی با اطمینان بیشتری وارد بازار سرمایه ایران شوند.